

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਐਫ.

«^

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਵੀ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 189-ਡੀ.

1964 August, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਏ. 226—ਸਟੈਪ ਐਕਟ (1899 ਦਾ II)—
ਐੱਸ. 56 ਅਤੇ 57—ਆਰਟ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। 226—ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਟੀਵੀ ਜਦੋਂ ਸੋਟ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ—
ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਕੋਈ
ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਕੀ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦਾ ਸਹਾਰਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਪ ਐਕਟ, 1899 ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ
ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਧਾਰਾ (1), ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ
ਨਿਯੰਤਰਣ, ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ
ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ
ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ
ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ
ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲ ਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ
ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ
ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 56 ਅਧੀਨ ਹਾਈ
ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲ ਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ
ਨੂੰ ਧਾਰਾ 57 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਫੈਕਸ . ਹੁਕਮ ^ਹਾਲਾਂਕਿ / ਸਿਰਫ ਢੁਕਵੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੂ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ
ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ/ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ
ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ (ASO. as defi ciency) ਦੀ ਨਤੀਜੇ
ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਟੈਪ ਅਤੇ ਪੈਨਲਟੀ ਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੀ .

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਐਨ.ਸ਼ੰਕਰ

ਆਰਡਰ

ਮੋਹਰ, ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਮੋਹਰ ਸਿੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ, ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਸਟੇਟ, ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਸਟੈਂਪ, ਦਿੱਲੀ, 3 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਫਰਵਰੀ, 1952 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਐਨਕਲੇਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਾਈਟ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 41,000 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। 23,300 ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਥੀਜੀਤ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਇਹ ਰਕਮ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੋਰ ਤੋਹਫੇ ਦਿੱਤੇ। 1,40,000 ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ. ਇਹ ਇਮਾਰਤ 1954 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਦੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰੀਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਡੀਡ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ, ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਹਫੇ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 1952 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 23,300 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤੋਹਫੇ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਐਨਕਲੇਵ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਅਤੇ 1954 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 1,40,000 ਰੁਪਏ। ਉਹ ਇਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 15 ਫਰਵਰੀ 1956 ਦੀ ਰਿਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਠ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿ “3 ਕਿਚਨਰ ਰੋਡ, ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਐਨਕਲੇਵ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮਕਾਨ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸਰਦਾਰਨੀ ਰਮਿੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੀਲੀਜ਼ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1956।” ਇਸ ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ- “ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ 65 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮੈਂ, ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ”, ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੰਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 2 ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ। ਸਰਦਾਰਨੀ ਰਮਿੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਧਨ ਦਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ 3 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਐਨਕਲੇਵ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਚਨਰ ਰੋਡ। ਇਹ ਯੰਤਰ 29 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 (1899 ਦਾ ਐਕਟ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਡੀਡ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਧਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 4,200 ਅਤੇ ਕੋਰ ਪੋਰੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਰੁਪਏ। 5,600, ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੈ। 9,800 ਹੈ। ਇਸ ਸਾਧਨ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। 30. ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀ। 9,770 ਹੈ। ਸਟੈਂਪ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3. ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਿਆ

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਚੱਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਪੈਸੇ ਦਾ ਗਿਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। 3,260 ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ, ਯਾਨੀ

ਕਹਿਣ ਲਈ ਰੁਪਏ 1.33.300 ਇਸ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ. 30 ਉਸ ਨੇ ਕਮੀ ਪਾਈ- ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 3,230 ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। 16,150 ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਕਮੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਪੰਜ ਗੁਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ 19,380। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬ 2, ਅਤੇ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਚ 3. 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਆਈ. 3,270 ਹੈ। ਅਤੇ, ਰੁਪਏ ਕੱਟੇ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ 30 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮੀ ਪਾਈ ਗਈ। 3,2'40। It ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ। 3,240 ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੰਗ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਈ. 6,480 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹੀ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1899 ਦੇ ਐਕਟ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਏ) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਉਪ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਧਾਰਾ (2), ਅਤੇ (ਬੀ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸਦੇ ਨੋਟੀਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ T ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਸਦੀਆਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ - ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ 2. ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ

ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ- ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਲਾਜ ਹੈ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਆਇਆ ਹੈ- ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ। J. ਟਿਊਸ਼ਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੈਅ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 'ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226. ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਕਦੇ ਵੀ. ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ, 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਟੱਕਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ *ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲ ਲਿਮਟਿਡ* (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇ? ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਮੁਦਲੀਆਰਵ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ . *ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ (2)*, ਅਤੇ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲ ਲਿਮਟਿਡ (1)* ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, *ਸਾਰਾਦੰਬਲ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ (3)* ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕੇਸ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਪਰ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਨਨਾਲਕ ਚੰਦ ਮਹਿਰੋਤਰਾ ਬਨਾਮ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਲ.ਐਲ.ਪੀ. (4)*, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸ਼ੂਗਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ*

- (1) ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਸਸੀ 218.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਮੈਡ. 304
- (3) AIR 1960 ਮੈਡ. 21.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1958 ਸਾਰੇ. 320.

ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਡ, ਕੇਸ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ। ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼. "।, ਇਸ ਵਿੱਚ ims ਸਵਾਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

^ - ^ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

-----"ਉ
 ਹ ਕੇਸ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦਾ ਜੋ ਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੀ, ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

, ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ

• ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਨਾ 219, ਦ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ 1. ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 56(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਪ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ

ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੀ। ਬੜੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (5), ਅਤੇ ਪੰਨਾ 255. ਕਾਲਮ 2 'ਤੇ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- "ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 56(2), ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਹਿਰੋਤਰਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

(5) ਏਆਈਆਰ 1948 ਬੰਬ 254.

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ' ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਰਾਦ ਅਮ ਬਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਹਾਈ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਈ I ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ-

"ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 57(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਜੇਕਰ * ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।" /

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 56 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਐਨ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੈ

4W- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ- ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ।

^^ 57 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਚ-----
ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਬਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਸਰਦਬੰਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਓਵਰ--

4 ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ^{1 ਪਹੁੰਚ} ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ *57(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਐਕਟ ਦੇ)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੈਲਟੇਕਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ

^^ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, 1960 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 85-ਡੀ, ਨੋ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕੇਵਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਡੀਡ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਤੋਹਫਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਪਾਠ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

148

[VOL. XVIII-(1)]

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ , ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ,

ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ